

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4Csp/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619201705
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619201705.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným 1/ MP. 2/ M. o zaplatenie 41 225,31 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 41 225,31 €, zmluvné úroky vo výške 5,19 % ročne zo sumy 39 888,50 € od 30.11.2018 až do zaplatenia, najviac však do výšky 41 696,42 € a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 39 888,50 € od 30.11.2018 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní náhradu trov konania zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.7.2019 domáhala voči žalovaným, aby jej spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 41 225,31 € spolu s 5,19 % ročným úrokom za úver zo sumy 39 888,50 € od 30.11.2018 do zaplatenia a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 41 225,31 € od 30.11.2018 až do zaplatenia. V žalobe uviedla, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 9.11.2016 uzavretej medzi ňou a žalovanými, poskytla žalovaným úver vo výške 40 000 €. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 239,19 €, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 66,19 € a 5,19 % ročný úrok za medziúver vo výške 173 €, pričom sa uspokojovali v nasledujúcom poradí: úroky z medziúveru a vklady na konto sporenia. Žalobkyňa vklad prijatý na konto stavebného sporenia ako splátku úroku medziúveru preúčtovala na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver prevyšujúcu sumu preúčtovala naspäť na konto stavebného sporenia. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a úver prestali riadne a včas splácať. Žalobkyňa listom zo 16.10.2018 vyzvala žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornila, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobkyňa dňa 29.11.2018 vyhlásila mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu 41 345,31 €, pričom pozostávala z istiny 39 888,50 €, nezaplatených úrokov za úver vo výške 5,19 % ročne do 29.11.2018 spolu vo výške 1 336,81 € a nezaplatených poplatkov vo výške 120 €. Žalobkyňa uviedla, že uvedené poplatky si neuplatňuje, požadovala preto len sumu 41 225,31 €. Poukázala na to, že požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, v zmysle čl. X, bod 10.10.3 úverovej zmluvy preto úročí istinu dohodnutým 5,19 % ročným úrokom za úver a v zmysle čl. IX, bod 9.2.

zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu mimoriadnej splatnosti, 5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, t.j. od 30.11.2018.

2. Žalovaný 1/ sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Žalovaná 2/ vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že od manžela (žalovaného 1/) odišla v roku 2014 a o dva roky na to ju prišiel poprosiť, či by mu podpísala refinancovanie úveru, že bude mať o polovicu menšie splátky. Nakoľko predchádzajúci úver splácal, nemala mu dôvod neveriť. Z úveru s PSS, ktorý si dal navýšiť, nevidela ani euro, všetky peniaze z úveru minul on. Po zistení, že má priateľa, žalovaný 1/ prestal úver platiť. Upomienky s ním riešila telefonicky, stále jej tvrdil, že dal všetko do poriadku. Uviedla, že odmieta platiť niečo, čo neminula. Býva v podnájme a poberá len rodičovský príspevok. Bývalý manžel celú tú dobu pracoval a mal príjem. Napokon, minulý rok bol z domu vyplatený neterou a mohol svoj dlh splatiť, čo znovu neurobil.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že so žalovanými uzatvorila dňa 9.11.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXX X XX, čo nerozporela ani žalovaná 2/. Touto zmluvou sa žalobkyňa zaviazala na žiadosť žalovaného 1/ a žalovanej 2/ ako solidárnych dlžníkov, poskytnúť mimoriadny medziúver vo výške 40 000 €. Čerpanie finančných prostriedkov na základe zmluvy o úvere žalovaná 2/ nerozporela. Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle zmluvy o úvere mal byť mimoriadny medziúver poskytnutý v celej výške žalovanému 1/ a žalovanej 2/ bez uvedenia ich podielov na dlhu a rovnako tiež nebola v zmluve o úvere osobitne dohodnutá výlučná povinnosť niektorého z dlžníkov, resp. spoludlžníkov plniť dohodnuté splátky, považovala tvrdenia žalovanej za irelevantné. Zmluva o úvere bola uzavretá so žalovaným 1/ a žalovanou 2/ ako solidárnymi dlžníkmi. V zmysle § 293 Obchodného zákonníka môže žalobkyňa ako veriteľ požadovať plnenie od ktorejkoľvek osoby zaviazanej na to isté plnenie, čím sa podanou žalobou domáha splnenia tejto povinnosti aj od žalovanej 2/. Táto pasívna solidarita spočíva v povinnosti plniť veriteľovi spoločne a nerozdielne. Skutočnosť, že peňažné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere boli využité na prerábku rodinného domu, v ktorom v čase čerpania finančných prostriedkov žalovaný 1/ a žalovaná 2/ spoločne bývali, resp. to, že splátky dohodnuté v zmysle zmluvy o úvere splácal iba žalovaný 1/, nezbavuje žalovanú 2/ plniť dlh voči žalobkyňi spoločne a nerozdielne so žalovaným 1/, nakoľko žalobkyňa môže žiadať splatenie dlhu od ktoréhokoľvek z nich. Podstatou postavenie spoludlžníka pri poskytovaní úveru nie je zámer dlžníka a spoludlžníka na spoločné čerpanie poskytnutých finančných prostriedkov. V nadväznosti na uvedené je absurdné, aby bola povinnosť vrátenia finančných prostriedkov medzi dlžníkom a spoludlžníkom viazaná na skutočné čerpanie finančných prostriedkov, ak to tak neurčila zmluva o úvere. Na základe uvedeného žalobkyňa trvala na podanej žalobe v celom rozsahu a tvrdenia uvedené žalovanou 2/ považovala za účelové a irelevantné. Pre úplnosť uviedla, že žalovaní ju po podaní žaloby nekontaktovali za účelom mimosúdnej dohody, ani nevykonali žiadnu úhradu smerujúcu čo i len k čiastočnému poníženiu dlžnej sumy.

5. V prejednávanej veci súd nariadil vo veci pojednávanie na 11.6.2021, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčasť ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 9.6.2021, v ktorom s poukazom na aktuálnu pandemickú situáciu a pracovnú zaťaženosť súhlasila s tým, aby súd vec prejednal v jej neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná 2/, ktorej bolo predvolanie doručené dňa 13.5.2021 s použitím fikcie doručenia. Svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila. Vychádzajúc z uvedeného, súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobkyne a žalovanej 2/, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXX XXX X XX, uzatvorenej dňa 9.11.2016 medzi žalobkyňou ako veriteľom, žalovaným 1/ ako dlžníkom (a zároveň stavebným sporiteľom) a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom (ďalej v texte zmluvy označovanej tiež ako „dlžník“) vyplýva, že na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytla žalobkyňa dlžníkovi medziúver vo výške 40 000 €. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj všeobecných podmienok sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 23 828,66 €. Dlžník sa zaviazal úverovú pohľadávku s jej príslušenstvom zaplatiť veriteľovi v lehote a spôsobom dohodnutým v tejto zmluve a dodržať ostatné podmienky obsiahnuté v tejto zmluve. Zmluvné strany si dohodli úrokovú sadzbu medziúveru 5,19 % ročne, výšku mesačnej splátky medziúveru 173 €, splatnosť splátky medziúveru k 15. dňu v mesiaci, počet splátok do pridelenia cieľovej sumy 246.

Dlžník sa zaviazal splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 239,19 €, ktorá mala byť konštantná počas celej doby splácania úveru. Do pridelenia cieľovej sumy predstavovali sumu 239,19 € vklady na účet sporenia vo výške 66,19 € a úroky z medziúveru vo výške 173 €. Po pridelení cieľovej sumy mala suma 239,19 € predstavovať splátku stavebného úveru vrátane úroku vo výške 239,19 €, počet splátok bol 114. Úroková sadzba stavebného úveru sa dohodla vo výške 2,90 % ročne. Doba trvania zmluvy sa dohodla na 30 rokov, termín konečnej splatnosti medziúveru/stavebného úveru bol 15.11.2046, RPMN pri stavebnom úvere 2,91 %, pri medziúvere 5,44 % a celková čiastka medziúveru, ktorú musel dlžník zaplatiť 86 389,88 €. Účelom tohto úveru boli stavebné úpravy, modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bodového domu alebo udržiavacie práce na nich. V zmysle čl. X, bod 10.1 zmluvy mal veriteľ právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti v prípade, ak bol dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky stavebného úveru, resp. úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace alebo bol v omeškaní s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

7. Z výpisu z účtu stavebného sporenia predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalovaný 1/ ako stavebný sporiteľ za obdobie od 24.10.2016 do 29.11.2018 nasporil sumu 111,50 €.

8. Z výpisu z účtu medziúveru predloženého žalobkyňou vyplýva, že dňa 14.11.2016 došlo k výpláte medziúveru v sume 36 000 € a dňa 27.1.2017 v sume 3 520 €, zvyšných 480 € si žalobkyňa odpočítala ako poplatok za spracovanie úveru. Z tohto výpisu je zrejmé, že žalovaní medziúver riadne a včas nesplácali, dostali sa do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci apríl 2018. Za obdobie od 14.11.2016 do 29.11.2018, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, mali žalovaní na zmluvných úrokoch medziúveru zaplatiť sumu 4 201,46 €, uhradili však len sumu 2 864,65 €. Dlh žalovaných na zmluvných úrokoch medziúveru ku dňu 29.11.2018 tak predstavoval sumu 1 336,81 €. Po odpočítaní nasporenej sumy 111,50 € od poskytnutej istiny medziúveru 40 000 € neuhradený zostatok istiny medziúveru predstavoval sumu 39 888,50 €. Po pripočítaní neuhradených zmluvných úrokov vo výške 1 336,81 € k sume neuhradenej istiny 39 888,50 € potom dlžná suma k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu 41 225,31 €.

9. Z amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver vyplýva, že celková čiastka, ktorú musel spotrebiteľ zaplatiť bola 86 389,88 €, z čoho na istinu pripadlo 40 000 €, na úroky 45 897,88 €, na poplatok za spracovanie úveru 480 € a poplatok za uzatvorenie zmluvy 12 €.

10. Listami zo dňa 16.10.2018 žalobkyňa upozornila žalovaných 1/ a 2/, že ak do 25.10.2018 nedôjde k úhrade omeškaných splátok vo výške 1 199,79 €, bude im zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedené listy žalovaní 1/ a 2/ riadne prevzali dňa 24.10.2018.

11. Listami zo dňa 29.11.2018 žalobkyňa oznámila žalovaným 1/ a 2/, že ku dňu 29.11.2018 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru a žiadala ich vrátiť celú dlžnú sumu 41 345,31 € spolu s príslušenstvom. Žalovaný 1/ prevzal uvedený list 12.12.2018 a žalovaná 2/ 7.12.2018.

12. Žalovaný 1/ na pojednávaní uviedol, že chcel úver splácať, avšak dostal sa do veľmi nepriaznivej finančnej situácie, keď nemal ani čo dať do úst. Úver nemal z čoho splácať, nakoľko mu zamestnávateľ nevyplácal načas mzdu. Minulý rok si chcel založiť aj živnosť, ale kvôli pandémie to celé padlo. Momentálne nemá stabilný príjem, len si občas niečo privyrobí. Stabilný príjem nemôže garantovať ani v budúcnosti. Možno keby mu súd povolil splátky vo výške 200 až 300 €, tak by bol schopný ich splácať.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých

obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

22. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

24. Podľa § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

25. Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa a žalovaní 1/ a 2/ uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovaným 1/ a 2/ úver v sume 40 000 €. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaní 1/ a 2/ vystupovali ako spotrebiteľia, pretože im bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd preskúmal obsahové náležitosti úverovej zmluvy a zistil, že táto obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 a 2 ZoSÚ.

29. V konaní bolo žalobkyňou tvrdené a preukázané, že žalovaní po poskytnutí úveru v sume 40 000 € tento riadne a včas nesplácali. Žalobkyňa preto dôvodne po predchádzajúcom písomnom upozornení úver zosplatnila k 29.11.2018. Dlh žalovaných na istine úveru k tomuto dňu predstavoval sumu 39 888,50 € (suma poskytnutého úveru 40 000 € - 111,50 € nasparených na účte stavebného sporenia) a na zmluvných úrokoch do zosplatnenia 1 336,81 € (predpísané splátky zmluvných úrokov k tomuto dňu v sume 4 201,46 € - uhradené zmluvné úroky v sume 2 864,65 €). Na základe uvedeného súd žalobkyni priznal ňou požadovanú sumu vo výške 41 225,31 €, nakoľko bola uplatnené dôvodne. Pokiaľ žalovaná 2/ uvádzala, že z predmetného úveru nevidela ani euro a odmieta preto splácať niečo, čo neminula, súd túto jej námietku vyhodnotil ako irelevantnú. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrela spolu so žalovaným 1/ a spolu s ním sa aj zaviazala úverovú pohľadávku spolu s príslušenstvom zaplatiť žalobkyni ako veriteľovi v lehote a spôsobom dohodnutým v zmluve. Súd preto uložil žalovaným 1/ a 2 povinnosť zaplatiť žalobkyni dlžnú sumu 41 225,31 € spoločne a nerozdielne.

30. Pri posudzovaní nároku žalobkyne na zmluvné úroky po zosplatnení úveru súd vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020, v zmysle ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Z priloženej amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver vyplýva, že zmluvné úroky by pri predpokladanom dátume splatenia úveru k 30.11.2046 predstavovali celkom sumu 45 897,88 €. Keďže žalovaní do zosplatnenia úveru uhradili na zmluvné úroky sumu 2 864,65 € a zvyšné zmluvné úroky splatné do zosplatnenia v sume 1 336,81 € si žalobkyňa vyčíslila v žalobe samostatne, pričom súd jej ich vyššie ako dôvodné uplatnené priznal, možno konštatovať, že žalobkyňa má voči žalovaným titulom zmluvných úrokov po zosplatnení nárok na sumu 41 696,42 € (45 897,88 - 2 864,65 - 1 336,81). Žalobkyňa si však zmluvné úroky po zosplatnení nevyčíslila takto, t.j. pevnou sumou, ale žiadala ich priznať vo výške 5,19 % ročne zo sumy neuhradenej istiny 39 888,50 € od 30.11.2018 až do zaplatenia. Pri takto formulovanom petite žaloby závisí výška žalobkyňou požadovaných zmluvných úrokov za obdobie po zosplatnení úveru od toho, kedy žalovaní 1/ a 2/ uhradia celú výšku istiny úveru. Túto sumu zmluvných úrokov momentálne nemožno určiť, môže byť nižšia alebo aj vyššia, ako je suma 41 696,42 €, na ktorú má v zmysle podaného výkladu žalobkyňa nárok. Súd viazaný petitom žaloby preto žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne zmluvné úroky vo výške 5,19 % ročne zo sumy 39 888,50 € od 30.11.2018 až do zaplatenia, zároveň však ich maximálnu výšku ohraničil sumou 41 696,42 €. Keďže žalobkyňa požadovala zmluvné úroky po zosplatnení bez ohľadu na ich celkovú výšku v čase uhradenia celej istiny, súd v tejto časti prevyšujúcej uvedenú maximálnu sumu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Keďže žalovaní sú v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyni vznikol nárok aj na úroky z omeškania. Žalobkyňa požadovala úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, a to za obdobie po zosplatnení úveru, t.j. od 30.11.2018 až do zaplatenia, jednak z nezaplatennej istiny 39 888,50 €, ako aj z nezaplatených zmluvných úrokov do zosplatnenia úveru v sume 1 336,81 €. Súd je ale toho názoru, že žalobkyni patria úroky z omeškania len z uplatnenej istiny úveru, nie však z nezaplatených zmluvných úrokov, pretože tak Občiansky ako aj Obchodný zákonník právo požadovať príslušenstvo pohľadávky (úroky z omeškania) z príslušenstva (zmluvných úrokov) veriteľovi nepriznávajú (bližšie k

tomu porovnaj najmä rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 24.3.2004 sp. zn. 35 Odo 101/2002, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22.2.2018 sp. zn. 6Co/31/2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 30.5.2017 sp. zn. 6Co/92/2017 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27.5.2020 sp. zn. 6Co/5/2020). Keďže k prvému dňu omeškania žalovaných s plnením dlhu, t.j. k 30.11.2018 (dňu nasledujúcemu po zosplatnení úveru), bola výška úrokov z omeškania 5 % ročne, súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne úroky z omeškania v tejto výške, avšak len z neuhradenej istiny 39 888,50 € od 30.11.2018 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti požadovaných úrokov z omeškania žalobu zamietol.

32. Žalovaný 1/ na pojednávaní požiadal súd o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach po 200 až 300 € mesačne. Súd pri posudzovaní tejto žiadosti zohľadnil doterajšie správanie žalovaného 1/, ktorý poslednú splátku úveru zaplatil ešte v júli 2018, následne už na úver žiadnu sumu neuhradil a to ani po doručení mu žaloby vo februári 2020, pričom ochotu splácať pohľadávku z úveru prejavil až na súdnom pojednávaní. Pri rozhodovaní o povolení, resp. nepovolení splátok je treba taktiež prihliadnuť na záujem veriteľa na uspokojení jeho súdom priznanej pohľadávky v primeranom čase, pričom v tejto spojitosti súd poukazuje na to, že v zmysle ustálenej súdnej praxe by dlžná suma mala byť splatená najneskôr do 3 rokov. Aj pri zohľadnení charakteru poskytnutého úveru a výšky neuhradenej sumy, by však mesačná splátka vo výške okolo 300 € bola podľa názoru súdu príliš nízka, nakoľko by žalovaný 1/ takto len istinu splácal viac ako 11 rokov, čo je nepríjemne dlhá doba. Navyše z jeho vlastných tvrdení vyplynulo, že momentálne pracuje len príležitostne, nemá stabilný príjem a nevie ho garantovať ani do budúcnosti. Za týchto okolností je podľa názoru súdu nereálne, aby dokázal pravidelne splácať dlžnú sumu v splátkach čo i len 300 € mesačne. Vychádzajúc z uvedeného mu súd rovnako ako žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť dlžnú sumu s príslušenstvom v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

33. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Keďže žalobkyňa mala v konaní neúspech len v časti príslušenstva pohľadávky (časti zmluvných úrokov a úrokov z omeškania), súd jej priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní náhradu trov konania zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).